

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ผลของการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มต่อพฤติกรรม
การดื่มสุราของผู้ติดสุราในคลินิกสารเสพติด โรงพยาบาล
สันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน นางคอรัก พิทาคำ

ปริญญา พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (สุขภาพจิตและการพยาบาลจิตเวช)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภัทราภรณ์ ทุงปันคำ ประธานกรรมการ
อาจารย์ชาลินี สุวรรณยศ กรรมการ

บทคัดย่อ

โรคติดสุราเป็นปัญหาสำคัญทางสาธารณสุขที่ส่งผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว และสังคมซึ่งผู้ติดสุราจำเป็นต้องได้รับการบำบัดรักษา การเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มในผู้ติดสุราเป็นการบำบัดที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ได้กำลังใจและมีแรงจูงใจในการลดหรือหยุดพฤติกรรมการดื่มสุราลดลง

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลังการทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของผู้ติดสุราโดยเปรียบเทียบคะแนนระดับปัญหาของการดื่มสุราและความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความต้องการการรักษาในด้านความล้มก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ติดสุราที่มารับบริการในคลินิกสารเสพติด โรงพยาบาลสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ เลือกกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 15 ราย ซึ่งมีคุณสมบัติตามที่กำหนดระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคม 2549 เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ 1) โปรแกรมการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่ม ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากแนวคิดการเสริมสร้างแรงจูงใจของมิลเลอร์และโรนิก (Miller & Rollnick, 1995) และจากการทบทวนวรรณกรรม 2) เครื่องมือรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 3) แบบประเมินระดับปัญหาของ

การดื่มสุราที่ผ่านการตรวจสอบความเชื่อมั่นด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าเท่ากับ 0.84 และแบบประเมินความพร้อมในการเปลี่ยนแปลงและความต้องการการรักษา หากความเชื่อมั่นโดยการวัดซ้ำ (test-retest) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันเท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (One-way repeated measure ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า คะแนนพฤติกรรมการดื่มสุราก่อนและหลังได้รับการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระยะติดตามผลทันทีหลังจากจบโปรแกรมบำบัดในระยะ 2 สัปดาห์ และระยะ 1 เดือน ($p < .01$)

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็น ถึงผลของการเสริมสร้างแรงจูงใจบำบัดรายกลุ่มต่อพฤติกรรมการดื่มสุราด้วยการหยุดดื่มหรือลดปริมาณการดื่มลงเป็นระยะเวลาอย่างน้อย 1 เดือน ดังนั้นบุคลากรสาธารณสุขควรได้รับการสนับสนุนให้มีการนำโปรแกรมเสริมสร้างแรงจูงใจนี้ไปประยุกต์ใช้ในการบำบัดผู้ติดสุราโดยเฉพาะในโรงพยาบาลชุมชนต่อไป

Independent Study Title Effect of Motivational Enhancement Therapy Group on Drinking Behavior Among Persons with Alcohol Dependence at Addiction Clinic, Sanpatong Hospital, Chiang Mai Province

Author Mrs. Dokrak Pitakham

Degree Master of Nursing Science (Mental Health and Psychiatric Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Assistant Professor Dr. Patraporn Tungpunkom Chairperson

Instructor Chalinee Suvanayos Member

ABSTRACT

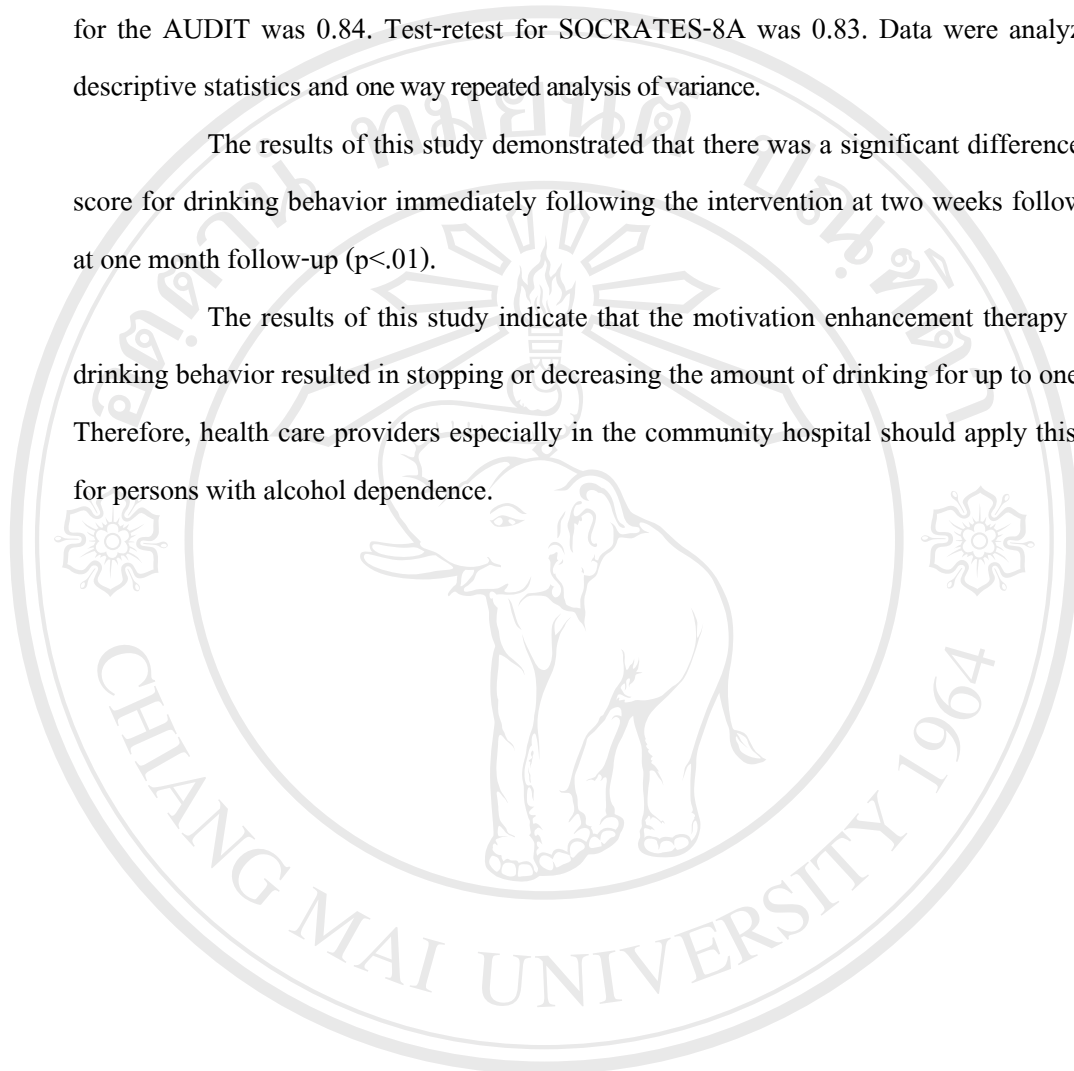
Alcohol dependence is a significant problem in public health which can have an effect on the individual, family, and society. People with alcohol dependence need to receive treatment. The motivation enhancement therapy group among persons with alcohol dependence is an effective therapy that provides learning, support, and motivation for decreasing or stop drinking behavior.

The aim of this one group pre-post test quasi experiment study was to examine the effect of the motivation enhancement therapy group on drinking behavior among persons with alcohol dependence. A comparison of alcohol use disorders identification test score and ambivalence of stage of change readiness and treatment eagerness at before, immediate intervention, two weeks, and one month were measured. Fifteen persons with alcohol dependence who contacted the drugs clinic at Sanpatong Hospital, Chiang Mai province, were selected purposively into the intervention program during July to August, 2006. Research instrument consisted of three parts; 1) the motivation enhancement therapy group based on the concepts of Miller and Rollnick (1995) and literature review developing by researcher, 2) demographic data

and 3) the Alcohol Use Disorders Identification Test (AUDIT) and the Stage of Change Readiness and Treatment Eagerness Scale (SOCRATES-8A). The Cronbach's alpha coefficient for the AUDIT was 0.84. Test-retest for SOCRATES-8A was 0.83. Data were analyzed using descriptive statistics and one way repeated analysis of variance.

The results of this study demonstrated that there was a significant difference in mean score for drinking behavior immediately following the intervention at two weeks follow-up and at one month follow-up ($p < .01$).

The results of this study indicate that the motivation enhancement therapy group on drinking behavior resulted in stopping or decreasing the amount of drinking for up to one month. Therefore, health care providers especially in the community hospital should apply this program for persons with alcohol dependence.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved